

[Landbrugsministeren.]

været overordentlig tilfreds med; man var blevet klar over, at kunde man holde en saadan Notering, vilde Landbrugets Stilling ikke være saa daarlig. Jeg ved vel, at der fra en vis Side her i Salen bliver sagt, at vi skulde op paa de Priser, vi havde i 1929, men efter min Opfattelse er det en Naivitet uden Grænse at tro, at det er muligt at drive det op paa dette Priseniveau, og det er jo lige saa givet, at med den Fremgang i Teknikken i enhver Henseende, der er, kan man blive ved at producere billigere og billigere, og jeg er ved Samtaler med Landmænd og ved Undersøgelser af Spørgsmaalet blevet overbevist om, at man i Landbruget alligevel vil anse de Priser, vi har opnaaet for Smør i Vinter, for en Pris, som er nogenlunde forsvarlig, og som vil betyde, at man vil føle sig nogenlunde tryk. Men en Pris af 140 Øre pr. kg i en Række Maaneder er et saa forfærdeligt Slag, at det er meget vanskeligt for Landbruget at tage det.

Men det er ikke det eneste. Det er lige saa givet, at dersom man i Maaneder har en Notering omkring ved eller under 150 Øre, altsaa 30—40 pCt. under de Priser, som man havde for 20 Aar siden, vil det meget let føre til, at man efterhaanden bliver meget mere selvforsynende i Landbruget med Raaprodukter og indskrænker Produktionen, og da man jo ikke kan indskrænke Produktionen alene for en 3—4 Maaneder, vil det sige, at Produktionen ogsaa bliver indskrænket den øvrige Del af Aaret. Og hvilket Tab en saadan Produktionsbegrænsning vil være for Samfundet, for Landbruget, ogsaa i de øvrige Maaneder, vil man meget let blive klar over, naar man tænker paa, hvilken Betydning det har for hele Landets Eksport og Valutaen, hvis Smørproduktionen gaar længere ned end i Øjeblikket.

Saa vidt jeg ved, indbringer vor Smørproduktion i Øjeblikket ca. 350 Mill. Kr. aarlig. I de Maaneder af Vinteren, hvor vi har haft Mulighed for Afsætning og ikke har haft for stor Produktion, skulde den ikke gerne gøres ringere; derfor er det et uhyre vigtigt Spørgsmaal, at man faar en Smørordning, der kunde stabilisere Smørpriserne i betydeligt Omfang i de Maaneder, vi er i. Der er her fra Talerstolen blevet sagt, at det skulde man have været klar over tidligere, men jeg har to Gange fremsat Forslag, der imødegik den farlige Situation. Første Gang i Fjor et Forslag om Fritagelse for den Afgift, vi da havde paa Smør, for Landbrugere og for mindre bemidlede i alle de Maaneder, hvor vi

har den store Produktion i Forhold til Om sætningen. Jeg har dernæst fremsat et lignende Forslag ved Samlingens Begyndelse i Efteraaret, men begge Gange er Forslagene blevet afvist af Oppositionen. Der er nu for kort Tid siden fremsat et Forslag, ikke meget omfattende, som indeholder en Mulighed for en meget stærk Forøgelse af Forbruget her hjemme i disse Maaneder.

Jeg erkender, at der er et andet Problem i Smørspørgsmaalet, der har sin Betydning, men ikke tilnærmelsesvis den Betydning, som dette at kunne aflaste det engelske Marked i disse Maaneder og derigennem opnaa betydelige Priser. I disse Dage faar vi ikke mere end nogle faa Øres Overpris i Forhold til vore Konkurrenter, og vi har i visse Aar været oppe paa en Overpris af 1 Kr., saa enhver vil forstaa, hvorledes vi vil ødelægge Markedet i denne Tid.

Jeg erkender her som andre Steder, at Landmændene, som producerer Smør og delvis sælger til Hjemmemarkedet, har et rimeligt Krav paa, at det Smør, Befolkningen vil og kan købe, betales med en rimelig Pris. Derfor har jeg i Udvalget foreslaaet en Ændring, der gaar ud paa, at der fastsættes en Afgift paa Hjemmemarkedet for August—September, saaledes at vi opnaar en Smørpris her hjemme som den, vi havde i Fjor, da vi havde Smørloven sidst. Men hvis vi nu i dette Øjeblik med en Notering paa 140 Øre gennemfører en Afgift, der sætter Prisen op til 210 Øre, altsaa 50 pCt.s Forhøjelse, vil det modvirke Brugen af Smør i de Kredse af Befolkningen, der kan betale 140 Øre for Smørret. Smørret maa nemlig konkurrere med mange andre Varer; den nærmeste Konkurrent, Margarinen, sælges i Detailhandelen for ca. 128 Øre pr. kg i København, medens Smørret selv med Noteringen paa 140 Øre naar op paa 190 Øre, saa det er alligevel en Vare, som ikke er saa helt billig, der skal nogenlunde gode Indtægter til at købe den.

Jeg kommer herefter til det Spørgsmaal, som er det vigtigste i Øjeblikket i Smørsituationen: Hvorledes skal man forøge Forbruget af Smør paa Hjemmemarkedet i disse Maaneder? Det er paa dette Punkt, Modsætningen mellem de to Oppositionspartier og Regeringspartierne er saa stor. Jeg har foreslaaet og Flertallet her i Salen givet Tilslutning til, at man gaar den naturlige Vej, at man gør Smørret saa billigt, at den Del af Befolkningen, som ikke har Raad til at købe Smør i disse Maaneder, kan faa det billigt, derved at Staten ofrer